

ELFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 18 JUNI

Läsning

1 Kung 21:1–16

Jisreeliten Nabot hade en vingård i Jisreel bredvid Ahabs palats, kungens i Samaria. Och Ahab talade till Nabot och sade: »Låt mig få din vingård för att av den göra mig en köksträdgård, eftersom den ligger så nära mitt hus. Jag vill ge dig en bättre vingård i stället, eller om dig så behagar, vill jag ge dig pengar som betalning för den.« Men Nabot svarade Ahab: »Må Herren låta det vara fjärran ifrån mig att jag skulle låta dig få mina fäders arvedel.«

Då gick Ahab hem till sitt, missmodig och vred för det svars skull som jisreeliten Nabot hade gett honom, när denne sade: »Jag vill inte låta dig få mina fäders arvedel.« Och han lade sig på sin säng och vände bort sitt ansikte och åt ingenting. Då kom hans hustru Isebel in till honom och frågade honom: »Varför är du så missmodig, och varför äter du ingenting?« Han svarade henne: »Därför att när jag talade till jisreeliten Nabot och sade till honom: 'Låt mig få din vingård för pengar, eller om du så önskar, vill jag ge dig en annan vingård i stället', då svarade han: 'Jag vill inte låta dig få min vingård.' » Då sade hans hustru Isebel till honom: »Är det du som nu regerar över Israel? Stig upp och ät och var vid gott mod. Jag skall skaffa dig jisreeliten Nabots vingård.«

Därefter skrev hon ett brev i Ahabs namn och satte sigill under det med hans signetring och sände så brevet till de äldsta och förnämsta i Nabots stad, de som bodde där tillsammans med honom. Och hon skrev i brevet så: »Lys ut en fasta, och låt Nabot sitta längst fram bland folket. Och låt så två onda män sätta sig mitt emot honom, och låt dem vittna mot honom och säga: 'Du har talat kränkande mot Gud och kungen.' För så ut honom och stena honom till döds.«

Och de äldsta och förnämsta männen i staden, de som bodde där i hans stad, handlade i enlighet med det bud som Isebel hade sänt dem och som det var skrivet i brevet som hon hade sänt till dem. De lyste ut en fasta och lät Nabot sitta längst fram bland folket. Och de två onda männen kom och satte sig mitt emot honom. Och de onda männen vittnade mot Nabot inför folket och sade: »Nabot har talat kränkande mot Gud och kungen.« Då förde man honom utanför staden och stenade honom till döds. Därefter sände de bud till Isebel och lät säga: »Nabot har blivit stenad till döds.«

Så snart Isebel hörde att Nabot var stenad till döds, sade hon till Ahab: »Res dig och ta jisreeliten Nabots vingård i besittning, den som han vägrade att låta dig få för pengar. Ty Nabot är inte längre vid liv, utan han är död.« Så snart Ahab hörde att Nabot var död, reste han sig och begav sig iväg ned till jisreeliten Nabots vingård för att ta den i besittning.

Responsoriepsalm

Ps 5:2–3, 5–7 (R. 2b)

R. Herre, hör min suckan.

Lyssna, Herre, till mina ord,
hör min suckan.
Ge akt på mitt klagorop, min konung och min Gud,
ty jag åkallar dig. R.

Ty du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Matt 5:38–42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: värij er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.«

TISDAG DEN 19 JUNI

Läsning

1 Kung 21:17–29

Herrens ord kom till tisbiten Elia. Han sade: »Res dig, gå iväg och möt Ahab, Israels kung, som bor i Samaria. Du träffar honom i Nabots vingård, dit han har gått ned för att ta den i besittning. Och du skall tala till honom och säga: 'Så säger Herren: Har du redan hunnit att både dräpa och tillträda arvet?' Därefter skall du tala till honom och säga: 'Så säger Herren: På samma ställe där hundarna har slickat Nabots blod skall hundarna slicka också ditt blod.' »

Ahab sade till Elia: »Har du slutligen funnit mig, du min fiende?« Han svarade: »Ja, jag har funnit dig. Eftersom du har sålt dig till att göra vad ont är i Herrens ögon, skall jag också låta vad ont är komma över dig och skall sopa bort dig, och av Ahabs hus skall jag utrota allt mankön, både små och stora i Israel. Och jag skall göra med ditt hus som jag gjorde med Jerobeams, Nebats sons, hus, och som jag gjorde med Baesas, Ahias sons, hus, därför att du har förtörnat mig och kommit Israel att synda. Också om Isebel har Herren talat och sagt: Hundarna skall äta upp

Isebel vid Jisreels murar. Ja, den av Ahabs hus, som dör i staden, skall hundarna äta upp, och den som dör ute på marken skall himmelens fåglar äta upp.»

(Ingen har heller varit som Ahab, han som sålde sig till att göra det som var ont i Herrens ögon, när hans hustru Isebel eggade honom till det. Mycken styggelse förödade han, genom att han följde efter de eländiga avgudarna, alldeles så som amoréerna hade gjort, vilka Herren fördrev för Israels barn.)

Men när Ahab hörde de orden, rev han sönder sina kläder och svepte säcktyg om sin kropp och fastade. Och han låg hölj i säcktyg och gick tyst omkring. Då kom Herrens ord till tisbiten Elia. Han sade: »Har du sett hur Ahab ödmjukar sig inför mig? Därför att han så ödmjukar sig inför mig, skall jag inte låta olyckan komma i hans tid. Först i hans sons tid skall jag låta olyckan komma över hans hus.»

Responsoriepsalm

Ps 51:3–6a, 11, 16 (R. jfr 3a)

R. Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet,
utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty jag känner mina synder,
mina överträdelser är alltid inför mig.
Mot dig allena har jag syndat
och gjort vad ont är i dina ögon. R.

Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina skulder.
Rädda mig från blodsdåd, Gud, min frälsare,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt?

Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ONSDAG DEN 20 JUNI

Läsning

2 Kung 2:1, 6–14

Vid den tid då Herren ville ta upp Elia till himmelen i en stormvind gick Elia och Elisa från Gilgal. Och Elia sade till Elisa: »Stanna här, ty Herren har sänt mig till Jordan.« Men han svarade: »Så sant Herren lever, och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte.« Och de gick båda sin väg. Men femtio män av profetlärjungarna gick också iväg och ställde sig på något avstånd, längre bort, medan de båda stod vid Jordan. Och Elia tog sin mantel och vek ihop den och slog på vattnet. Då delade sig detta åt två sidor. Och de gick så båda på torr mark därigenom.

När de hade kommit över, sade Elia till Elisa: »Be mig om vad jag skall göra för dig, innan jag blir tagen ifrån dig.« Elisa sade: »Må en dubbel arvslott av din ande tillfalla mig.« Han svarade: »Du har bett om något svårt. Men om du ser mig, när jag blir tagen ifrån dig, då kommer det dock att ske dig så. Om inte, så sker det ej.«

Medan de nu gick och talade, syntes plötsligt en vagn av eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra. Och Elia for i stormvinden upp till himmelen. Och Elisa såg det och ropade: »Min fader, min fader! Du som för Israel är både vagnar och ryttare!« Sedan såg han honom inte mer. Och han tog tag i sina kläder och rev sönder dem i två stycken.

Därefter tog han upp Elias mantel, som hade fallit av denne, och vände så om och ställde sig vid Jordanstranden. Och han tog Elias mantel, som hade fallit av denne, och slog på vattnet och sade: »Var är Herren, Elias Gud?« Då nu också Elisa slog på vattnet, delade det sig åt två håll, och han gick över.

Responsoriepsalm

Ps 31:20, 21, 24 (R. 25a)

R. Var frimodiga och oförfärade i era hjärtan.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn
bevisar dem som tar sin tillflykt till dig! R.

Du bevarar dem i ditt ansiktets beskydd
när människor gaddar sig samman,
du döljer dem i din hydda mot tungornas angrepp. R.

Älska Herren, alla ni hans fromma.
Herren bevarar de trogna,
men han vedergäller i fullt mått
de högmodigas gärningar. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG DEN 21 JUNI

Läsning

Syr 48:1–14

Elia framträdde, den glödande profeten,
vars ord flammade som en fackla.
Han sände hungersnöd över folket
och blev genom sin heliga iver mångas död.
Med Herrens ord höll han himlen stängd,
och tre gånger kallade han ner eld därifrån.
Hur ärad blev du inte, Elia, för dina underverk!
Vem kan berömma sig av att vara din like?
Du väckte den döde till liv med den Högstes ord,
från dödsriket räddade du honom.
Du störtade kungar i fördärvet
och lät stormän dö på sjukbädden.
På Sinai fick du höra om bestraffningen,
på Horeb om domen och vedergällningen.

Du smorde kungar till hämnare
och profeter till efterträdare åt dig.
Du fördes till himlen i en flammade stormby,
i en vagn dragen av eldhästar.
Du är bestämd för den tiden, står det skrivet,
då du skall mildra vreden innan den blossar upp
och vända faderns hjärta till hans son
och återupprätta Jakobs stammar.
Saliga de som har fått se dig
men också de som har somnat in i kärlek,
ty även vi skall få leva.
När Elia höljdes i stormbyn,
fylldes Elisha av hans ande.
Under sin livstid vek han aldrig för en furste,
och ingen gjorde sig till herre över honom.
Ingen uppgift var honom för svår,
och efter hans bortgång profeterade hans kropp.
Medan han levde gjorde han sällsamma ting,
och även efter döden var hans gärningar förunderliga.

Responsoriepsalm

Ps 97:1–7 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Eld går framför honom
och förbränner hans ovänner runt omkring.
Hans blixtar lyser upp jordkretsen,
jorden ser det och bävar. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Alla de skall komma på skam som dyrkar gudabilder,
de som berömmar sig av avgudar,
honom skall alla gudar tillbe. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Matt 6:7–15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det. Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

FREDAG DEN 22 JUNI

Läsning

2 Kung 11:1–4, 9–18, 20

När Atalja, Ahasjas moder, fick veta att hennes son var död, stod hon upp och förgjorde hela kungasläkten. Men just när kungabarnen skulle dödas, tog Joseba, kung Jorams dotter, Ahasjas syster, Joas, Ahasjas son, och skaffade i hemlighet undan honom in i sovkammarerna tillsammans med hans amma. Där höll man honom dold för Atalja, så att han inte blev dödad. Sedan var han hos henne i Herrens hus, där han förblev gömd i sex år, medan Atalja regerade i landet.

Men i det sjunde året sände Jojada bort och lät hämta karéernas och drabanternas underhövitsmän och förde dem in till sig i Herrens hus. Och sedan han hade gjort en överenskommelse med dem och tagit en ed av dem i Herrens hus, visade han dem kungens son.

Underhövitsmännen gjorde allt vad prästen Jojada hade befallt dem. Var och en av dem tog sina män, både de som skulle tillträda vakthållningen på sabbaten och de som skulle frånträda den på sabbaten, och de kom så till prästen Jojada. Och prästen gav åt underhövitsmännen de spjut och de sköldar som hade tillhört kung David och som fanns i Herrens hus. Och drabanterna ställde upp sig, var och en med sina vapen i handen, från husets södra sida till husets norra sida, mot altaret och mot huset, runt omkring kungen. Därefter förde han ut kungasonen och satte på honom

kronan och gav honom vittnesbördet. Och de gjorde honom till kung och smorde honom. Och de klappade i händerna och ropade: »Leve kungen!«

När Atalja nu hörde drabanternas och folkets rop, gick hon in i Herrens hus till folket. Där fick hon då se kungen stå vid pelaren, som det var brukligt, och hövitsmännen och trumpetblåsarna bredvid kungen och fick höra hur hela folkmängden jublade och stötte i trumpeterna. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: »Sammansvärjning! Sammansvärjning!«

Men prästen Jojada gav underhövitsmännen som anförde skaran denna befallning: »För henne ut mellan leden, och om någon följer henne, så må han dödas med svärd.« Prästen ville nämligen förhindra att hon dödades i Herrens hus. Alltså grep de henne, och när hon hade kommit till den plats där hästarna brukade föras in i kungshuset, dödades hon där.

Och Jojada slöt det förbundet mellan Herren, kungen och folket, att de skulle vara ett Herrens folk. Han slöt också ett förbund mellan kungen och folket. Och hela folkmängden begav sig till Baals tempel och rev ned det och förstörde i grund dess altaren och dess bilder. Och Mattan, Baals präst, dräpte de framför altarna.

Därefter ställde prästen ut vakter vid Herrens hus. Och hela folkmängden glädde sig, och staden förblev lugn. Men Atalja hade de dödat med svärd i kungshuset.

Responsoriepsalm

Ps 132:11-14, 17-18 (R. 13)

R. Herren vill ha sin boning i Sion.

Herren har svurit David en ed som han inte skall bryta:

»Konungar av din släkt skall få sitta på din tron.

Om dina söner håller mitt förbund

och håller den lag som jag ger dem,

så skall också deras söner sitta på din tron för evigt. R.

Ty Herren har utkorat Sion,

där vill han ha sin boning.

Detta är den viloplats som jag har utvalt,

här vill jag bo för alltid. R.

Där skall jag låta ett horn skjuta upp åt David,

där har jag ställt en lampa som brinner för min smorde.

Hans fiender klär jag i skam,

men på honom skall kronan glänsa.« R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 6:19-23

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla skatter i himlen, där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Kroppens lampa är ögat. Om ditt öga är ogrumlat får hela din kropp ljus, men om ditt öga är fördärvat blir det mörkt i hela din kropp. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret.

LÖRDAG DEN 23 JUNI

Läsning

2 Krön 24:17–25

Efter Jojadas död kom Judas furstar och föll ned för kungen. Då lyssnade kungen till dem. Och de övergav Herrens, sina fäders Guds, hus och tjänade Aserorna och avgudarna. Då kom förtörkelse över Juda och Jerusalem genom den skuld de så ådrog sig. Och profeter sändes bland dem för att omvända dem till Herren. Och dessa varnade dem, men de lyssnade inte till det. Men Sakarja, prästen Jojadas son, hade blivit beklädd med Guds Andes kraft, och han framträdde inför folket och sade till dem: »Så säger Gud: Varför överträder ni Herrens bud, er själva till ingen nytta? Eftersom ni har övergett Herren, har han också övergett er.« Då sammansvor de sig mot honom och stenade honom, enligt kungens befallning, på förgården till Herrens hus. Ty kung Joas tänkte inte på den kärlek som Jojada, dennes fader, hade visat honom, utan dräpte hans son. Men denne sade i sin dödsstund: »Må Herren se detta och utkräva det.«

När året hade gått till ända, drog araméernas här upp mot honom, och de kom till Juda och Jerusalem och utrotade ur folket alla folkets furstar. Och allt byte som de tog sände de till kungen i Damaskus. Ty fastän araméernas här som då ryckte fram utgjorde endast en liten skara, gav Herren ändå i deras hand en mycket talrik här, därför att folket hade övergett Herren, sina fäders Gud. Så fick de verkställa straffdomen över Joas. Och när dessa drog bort från honom — ty de lämnade honom kvar svårt sjuk — sammansvor sig hans tjänare mot honom, därför att han hade utgjutit prästen Jojadas söners blod, och dräpte honom på hans säng. Detta blev hans död. Och man begravde honom i Davids stad. Dock begravde man honom inte i kungagravarna.

Responsoriepsalm

Ps 89:4–5, 29–34 (R. 29a)

R. Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet.

Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast.
Jag skall låta hans ätt bestå för evigt,
hans tron, så länge himmelen varar. R.

Om hans söner överger min lag
och inte vandrar efter mina befallningar,
om de bryter mot mina stadgar
och inte håller mina bud,
då skall jag hemsöka deras överträdelse med ris
och deras missgärning med plågor,
men jag skall inte ta ifrån dem min nåd,
jag skall inte svika i trofasthet. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik men blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Matt 6:24–34

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Därför säger jag er: bekymra er inte för mat och dryck att leva av eller för kläder att sätta på kroppen. Är inte livet mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar, de sår inte, skördar inte och samlar inte i lador, men er himmelske fader föder dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sina bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er: inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset på ängen, som i dag finns till och i morgon stoppas i ugnen, skall han då inte ha kläder åt er, ni trossvaga? Gör er därför inga bekymmer, fråga inte: Vad skall vi äta? Vad skall vi dricka? Vad skall vi ta på oss? Allt sådant jagar hedningarna efter. Men er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. Sök först hans rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er därför inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.«

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Jer 1:4–10

Herrens ord kom till mig, han sade:
»Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig,
och förrän du lämnade modersskötet, helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken.«
Men jag svarade: »Ack Herre, Herre!
Se, jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.«
Då sade Herren till mig: »Säg inte: 'Jag är för ung',
utan gå vart jag än sänder dig,
och tala vad jag än befäller dig.
Frukta inte för dem,
ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger Herren.«
Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun,
och Herren sade till mig:
»Se, jag lägger mina ord i din mun.
Ja, jag sätter dig idag över folk och riken,
för att du skall rycka upp och bryta ned,
förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.«

Responsoriepsalm

Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. jfr 6b)

R. Alltifrån moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,
böj ditt öra till mig och fräls mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly,
du som ger mig frälsning,
Ty du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld. R.

Ty du, o Herre, är mitt hopp,
Herre, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet,
ja, du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din frälsning.
Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom,
och intill nu förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen

1 Pet 1:8–12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i ousäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja

Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset,
så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium

Luk 1:5–17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.»

SÖNDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE Högtid

Första läsningen

Jes 49:1–6

Hör på mig, ni havsländer,

och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
 Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
 han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
 Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
 och gömde mig under sin hands skugga.
 Han gjorde mig till en vass pil
 och dolde mig i sitt koger.
 Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
 genom vilken jag vill förhärliga mig.«
 Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
 fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
 Dock, min rätt är hos Herren
 och min lön hos min Gud.«
 Och nu säger Herren,
 han som danade mig till sin tjänare,
 när jag ännu var i moderlivet,
 för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
 så att Israel inte rycktes bort
 ty jag är ärad i Herrens ögon,
 och min Gud har blivit min starkhet —
 han säger:
 Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
 att endast upprätta Jakobs stammar
 och föra tillbaka de bevarade av Israel.
 Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
 för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du uttrannsakar mig och känner mig,
 vare sig jag sitter eller står, vet du det,
 du förstår mina tankar fjärran ifrån.
 Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
 och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
 du sammanvävde mig i min moders liv.
 Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
 Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
 när jag bereddes i det fördolda,
 när jag bildades i jordens djup. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 689

Andra läsningen

Apg 13:22–26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57–66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.